

«Παρεμβαίνοντες...»

Ὁ πόνος στήν ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ

Γ΄.

Ὁ ἀρνητικὸς χαρακτήρας τοῦ **πόνου** προκύπτει ἐπίσης ἀπὸ τὸ ὅτι γίνεται πηγὴ ἀμαρτίας γιὰ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο, μετὰ τὴν γέννηση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῶν πονηρῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἀποτελοῦν γι' αὐτὸν τρόπους νὰ τοῦ ξεφύγει ἢ νὰ τὸν ἀποφύγει.

Ἡ ὀδύνη, ὅπως καὶ ἡ **ἡδονή**, ἂν καὶ ἀνήκουν στὰ φυσικὰ καὶ ἀδιάβλητα πάθη, συνιστοῦν τὴν κύρια βία, στήν ὁποία γεννιοῦνται καὶ ἀναπτύσσονται τὰ πονηρὰ καὶ παρὰ φύσιν πάθη, καὶ τὴν κύρια ὕλη, ἀπὸ τὴν ὁποία τρέφονται.

Ὁ ἄνθρωπος παραδίνεται τόσο περισσότερο στήν ἀμαρτία καὶ τὰ πάθη ὅσο, τείνοντας νὰ ἀναγνωρίσει **τὸ ἀγαθὸ στήν ἡδονὴ καὶ τὸ κακὸ στήν ὀδύνη**, ἀποκτᾷ θολὴ καὶ συγκεχυμένη ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ συνείδηση.

Ἡ ὀδύνη, ὅπως καὶ ἡ **ἡδονή**, ἀσκεῖ στὸν πεπτωκότα ἄνθρωπο ἰσχυρότατη πίεση, πὸν εἶναι δυνατὸν εὐκόλα νὰ πάρει τὴν μορφή **κυριαρχικῆς ἐπιρροῆς καὶ μάλιστα τυραννίας**, πὸν εἶναι τόσο σφοδρότερες, ὅσο ὁ ἄνθρωπος συγκατατίθεται στὸ κακὸ καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐπιβραίωνει τὴν δύναμή τους.

Τουλάχιστον, τὸ **παθητικὸ** τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου, πηγὴ ὀδύνης καὶ βασάνων γι' αὐτόν, συνιστᾷ μία ζώνη ἀδυναμίας καὶ **εὐαισθησίας**, ἡ ὁποία δίνει εὐκόλα λαβὴ στὸ κακὸ.

Οἱ δαίμονες ἐπωφελοῦνται μιᾶς τέτοιας κατάστασης, δρώντας κατὰ προτεραιότητα στὸ **παθητικὸ** τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν θέλουν καί, πρᾶγμα συνηθισμένο, τὸν ὀδηγοῦν στήν ἀμαρτία καὶ τὸν κατευθύνουν στήν ἀνάπτυξη πονηρῶν παθῶν.

(ἔπεται συνέχεια)

Ὁ Ἑρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

6.5.2018 ἐκ. ἡμ.,

† Ἰωβ τοῦ Δικαίου